

ROZPOZNAWCZE WSPARCIE OPERACJI INFORMACYJNYCH

mjr dr Zbigniew MODRZEJEWSKI
Akademia Obrony Narodowej

Abstract

The role of intelligence is crucial and must be horizontally integrated across the strategic, operational, and tactical levels. This will hopefully ensure that the key pieces of intelligence are delivered to the decision-maker in a timely manner. The Intelligence Cell (J2 – S2) must understand the needs of the operational community and work hand-in-hand with the Operational Cell (J3 – S3) to ensure that the commander is properly supported. Intelligence preparation of the battlefield is vital to successful IO.

Information Operations are predicated on good information and intelligence.

Key words – Information Operations, support

Wprowadzenie

Poniższy artykuł opisuje rolę i znaczenie rozpoznania w operacjach informacyjnych (Information Operations – IO). Przedstawia kategorie informacji niezbędne oficerom operacji informacyjnych. Celem artykułu jest zapoznanie czytelników z realizacją przedsięwzięć przez oficerów rozpoznania celem wsparcia Operacji Informacyjnych.

Ponadto, w artykule wyjaśnione zostało, w jaki sposób rozpoznawanie wspiera operacje informacyjne. Opisany został cykl rozpoznawczy oraz wykorzystanie produktów Informacyjnego przygotowania pola walki w procesie planowania operacji informacyjnych.

Skuteczne militarne działania informacyjne muszą opierać się na efektywnym wsparciu rozpoznawczym i wywiadowczym. Atrybuty efektywnego rozpoznania zawierają terminowość, dokładność, istotne informacje o przeciwniku oraz innych ugrupowaniach i środowisku.

Zgodnie z *Połączoną Doktryną Operacji Informacyjnych AJP 3.10*, jedną z zasad operacji informacyjnych jest zapewnienie dokładnych informacji i danych wywiadowczych. Dlatego też powinniśmy pamiętać, że operacje informacyjne muszą

opierać się na efektywnym wsparciu rozpoznawczym i wywiadowczym. Dobra, czyli wiarygodna, dokładna i otrzymana we właściwym czasie informacja jest czynnikiem, dzięki któremu można uzyskać przewagę nad przeciwnikiem.

AJP-2, Allied Joint Intelligence, Counter Intelligence and Security, definiuje informację jako: „czynnik zwycięstwa”. Jednocześnie jest ona podstawą planowania i niezbędnym narzędziem w arsenale dowódcy. Dowódca nie powinien myśleć o rozpoczęciu operacji bez odkrycia intencji i możliwości przeciwnika, gdyż to tak, jakby wyruszał na pole bitwy z „zawiazanymi oczami”¹.

Cykl rozpoznawczy

Cykl rozpoznawczy jest procesem zbierania, przetwarzania i rozpowszechniania informacji do decydentów i innych użytkowników, którzy powinni ją poznać.

Tak zwane pięć „W” — *Who (Kto?)*, *What (Co?)*, *When (Kiedy?)*, *Where (Gdzie?)* i *Why (Jak?)* są pytaniami, które należy zadać na początku do zidentyfikowania potrzeb informacyjnych.

Poradzenie sobie ze wszystkimi dostępnymi informacjami, czyli dokonanie wyboru tych najistotniejszych, szukanie brakujących i następnie przekształcenie ich w wiadomości rozpoznawcze przed ich dystrybucją, wymaga serii operacji na dostępnych danych (informacjach). Cykl rozpoznawczy jest procesem, w ramach którego prowadzone są cztery czynności (etapy), których kulminacją jest dystrybucja gotowego produktu².

Wynika z tego, że cykl rozpoznawczy jest procesem, w którym dane (informacje) stają się wiadomościami rozpoznawczymi i odpowiadają potrzebom informacyjnym dowódcy.

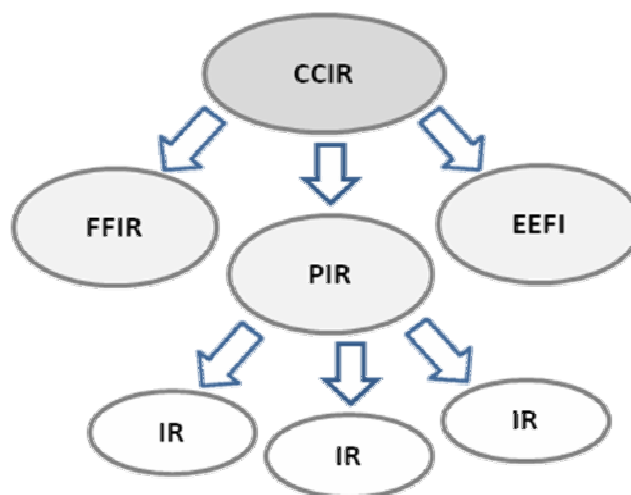
Zasadnicze potrzeby informacyjne dowódcy (*The Commander's Critical Information Requirements – CCIR*) ukierunkowują cykl rozpoznawczy. W NATO, zasadnicze potrzeby informacyjne dowódcy są produktem planowania operacyjnego (*Operational Planning Process – OPP*) i są pierwotnie opracowane podczas analizy zadania (*Mission Analysis*). Wyróżniamy trzy kategorie ZPID: priorytetowe potrzeby rozpoznawcze/wywiadowcze (*Priority Intelligence Requirements – PIR*), wymagania informacyjne dotyczące wojsk własnych (*Friendly Force Information Requirements – FFIR*), oraz niezbędne elementy informacji własnych (*Essential Elements of Friendly Information EEFI*). ZPID połączone z wytycznymi dowódcy ukierunkowują proces informacyjnego przygotowania pola walki.

Na rysunku 1 zostały przedstawione kategorie zasadniczych potrzeb informacyjnych dowódcy (*CCIR*).

---

¹ *AJP-2, Allied Joint Intelligence, Counter Intelligence and Security Doctrine*, December 2003, p. 1-1-1.

² *AJP-2, Allied Joint Intelligence, Counter Intelligence and Security Doctrine*, December 2003, p. 1.3.2.

Rys. 1. Kategorie CCIR

Cykl rozpoznawczy stanowi podstawę powszechnie stosowanej terminologii rozpoznawczej, taktyk, technik i procedur.

Cztery kroki cyklu rozpoznawczego obejmują: ukierunkowanie, zbieranie (gromadzenie), przetwarzanie i rozpowszechnianie.

Cykl rozpoznawczy został przedstawiony na rysunku 2.

Rys. 2. Cykl rozpoznawczy

Sekwencja ta jest cykliczna ponieważ informacje rozpoznawcze wymagają ciągłej weryfikacji i uaktualnienia, aby sprostać potrzebom informacyjnym dowódcy.

Etap pierwszy cyklu – ukierunkowanie, zawiera określenie wymagań informacyjnych i uszczegółowienie zadań w zakresie pozyskania informacji dla podległych źródeł i instytucji. W czasie tego etapu jest opracowywany załącznik „Rozpoznanie” do rozkazu operacyjnego/bojowego), następuje koordynacja zarówno między poszczególnymi komórkami sztabu, jak i podwładnymi, przełożonym i sąsiadami w zakresie pozyskiwania i wymiany informacji. Opracowywany jest Plan Zbierania Informacji, który służy koordynacji wysiłku rozpoznawczego wszystkich etatowych sił i środków rozpoznania oraz przydzielonych lub wspierających sił i środków przełożonego. Potrzeby informacyjne tworzą podstawę do sporządzenia planu zbierania informacji. Następnie są przekształcane w zadania rozpoznawcze kierowane do źródeł. Jeśli brak jest odpowiednich sił i środków do realizacji zadań rozpoznawczych, a więc udzielenia odpowiedzi na żądane pytanie, formułuje się zapotrzebowanie na wiadomości (Requests For Information – RFI), które następnie jest przesyłane do komórki rozpoznawczej przełożonego lub innych instytucji.

Drugim etapem jest zbieranie (gromadzenie). Jest to użycie elementów wykonawczych systemu rozpoznania i wszystkich innych dostępnych źródeł przez sztabowe komórki rozpoznawcze (instytucje) w celu pozyskania i dostarczenia informacji niezbędnych do ich przetworzenia w wiadomości rozpoznawcze zgodnie z potrzebami informacyjnymi dowódcy. Jest to normalne, że wiele osób musi być zaangażowanych w określenie wymagań do zbierania informacji. Zarządzanie zbieraniem informacji może być prowadzone przez grupę specjalistów występujących jako łącznikowi między użytkownikami a siłami i środkami przeznaczonymi do ich zbierania. W organizacjach pozarządowych zarządzanie zbieraniem informacji może być realizowana przez jedną osobę lub grupę w ramach jednostki rozpoznawczej. Zarządzanie zbieraniem informacji obejmuje znacznie więcej niż tylko obowiązki administracyjne. Wymaga posiadania umiejętności analitycznych do oceny, czy użytkownik jasno określił potrzeby oraz czy posiadane siły i środki zdobywania informacji są w stanie pozyskać te informacje, także w jaki sposób zebrane informacje zostaną dostarczone do analityków, celem ich przetworzenia w wiadomości rozpoznawcze.

Pod pojęciem rozpoznania rozumiemy wiele rodzajów (dyscyplin), które mogą być wykorzystywane do zbierania informacji, np.:

- Rozpoznanie obrazowe (Imagery Intelligence – IMINT),
- Rozpoznanie radioelektroniczne (Signals Intelligence – SIGINT),
- Rozpoznanie osobowe (Human Intelligence – HUMINT),
- Rozpoznanie pomiarowo-badawcze (Measurement and Signature Intelligence – MASINT),
- Rozpoznanie dostępnych źródeł (Open-Source Intelligence – OSINT),
- Rozpoznanie akustyczne (Acoustic Intelligence – ACINT),
- Przeciwozpoznanie (Counterintelligence – CI).

Poprawnie wykonany plan zbierania informacji powinien odzwierciedlać wszystkie dostępne źródła informacji, które mogą zostać wykorzystane do zdobywania i gromadzenia informacji. Plan ten musi być zsynchronizowany z planem operacji, tak by informacja ze strefy odpowiedzialności dotarła w czasie umożliwiającym dowódcy dokonanie odpowiednich korekt w planie operacji. Dla przykładu, w określonym rejonie czy punkcie odpowiedzialności rozpoznawczej (np. most) musimy posiadać element rozpoznawczy, który potwierdzi lub zaprzeczy intencje przeciwnika ruchu jego wojsk przez ten punkt. Te informacje muszą być dostarczone terminowo, czyli w sposób umożliwiający dowódcy na odpowiednią reakcję. Przed rozpoczęciem sporządzania „Planu Zbierania Informacji”, komórka rozpoznawcza musi określić wskaźniki charakterystyczne dla danego rodzaju operacji. Wskaźniki, to składniki informacji, które odzwierciedlają zamiar oraz możliwości potencjalnego przeciwnika, niezbędne do potwierdzenia lub zaprzeczenia przyjętego wariantu jego działania

Trzecim etapem cyklu jest **przetwarzanie**, to algorytm działania, w którego wyniku powstaje jakościowo i strukturalnie nowa treść informacyjna dostosowana do indywidualnego bądź zespołowego zapotrzebowania użytkownika. Tak, więc w wyniku przetwarzania ulega zmianie postać zbioru danych. Proces ten obejmuje cztery zasadnicze etapy: zestawienie, ocenę, analizę i interpretację. Ocena i analiza zawiera szereg różnorodnych operacji myślowych na zebranych informacjach lub danych związanych z badaniem powiązań w celu określenia ich wiarygodności, potwierdzenia lub zaprzeczenia, a tym samym ustalenia prawdopodobieństwa, relacji i wniosków. Analitycy we wszystkich programach operacyjnych wykorzystują swoją wiedzę o regionalnych, krajowych i globalnych trendach w celu oceny jakości wszystkich typów zgromadzonych informacji i zorganizowanie ich w użyteczny produkt rozpoznawczy (wiadomość rozpoznawczą). Celem analizy jest wyodrębnienie cech, części lub składników badanego zjawiska lub przedmiotu, badanie cech elementów lub struktury czegoś oraz zachodzących między nimi związków. W trakcie analizy, zestawiona, porównana i oceniona informacja jest skanowana w poszukiwaniu znaczących faktów. Potem są one wiązane z innymi faktami, które są już znane oraz dokonywane jest wnioskowanie. Najczęściej analiza rozpoznawcza polega na ustaleniu jednego scenariusza rozwoju sytuacji z wielu możliwych. Funkcja ta nie jest przewidywaniem, choć w niektórych przypadkach może być tak postrzegana. Analiza może zawierać prognozowanie, ale wymaga, aby analityk wyraźnie określił stopień pewności źródła. Pewność źródła i wiarygodność informacji to dwa czynniki decydujące o całkowitym oszacowaniu informacji, które muszą być rozpatrzone niezależnie siebie. Istnieją różne poziomy analizy, które są powiązane z procesem przetwarzania i zazwyczaj korespondują z poziomem wnioskowania. Podczas analizy informacji, analityk zazwyczaj nie ma bezpośredniego dostępu do obserwowanego obiektu, ale zamiast tego zbiera informacje z różnych źródeł, a następnie generuje wstępne wyjaśnienie na temat działalności, zdarzeń lub zjawisk. Każda hipoteza jest sprawdzana pod względem wia-

rygodności i porównywana z posiadanymi informacjami w ciągłym procesie prowadzącym do wyciągnięcia wniosków. Często analityk testuje wiele hipotez w tym samym czasie, generuje potencjalne scenariusze i testuje każdy używając procesu myślowego, posiadanej wiedzy, doświadczenia i wielu innych powiązanych umiejętności.

Wynik przetwarzania informacji w wiadomość rozpoznawczą jest wartością dodaną, zgodną z zapotrzebowaniem użytkownika końcowego. W praktyce przetwarzanie odnosi się do tworzenia na każdym nośniku raportów gotowych do użycia przez innych analityków, decydentów lub polityków. Przetwarzanie informacji jest bezwartościowe, jeśli nie dotrze ona na czas do użytkownika w formie, która pozwoli na jej zrozumienie i wykorzystanie. Podobnie jak na polu walki środowisko biznesu jest dziś bardzo dynamiczne, w związku z tym informacje i dane są bardzo wrażliwe na upływ czasu, dlatego ma największą wartość w chwili nabycia i szybko się amortyzuje od chwili jej wykorzystania. Informacja jest elementem nietrwałym i szybko traci swoją wartość, ale może być również wykorzystywana jako informacja historyczna. Dlatego, też kluczem jest szybkie przetwarzanie i rozpowszechnianie, w celu jej wykorzystania w działaniach bojowych.

W etapie czwartym – **rozpowszechnianie**, końcowy produkt (informacja, wiadomość rozpoznawcza) jest dystrybuowana do użytkowników (klientów). Podstawowymi formami rozpowszechniania informacji rozpoznawczej są: przekaz ustny, dokumenty pisemne, dokumenty graficzne, video telekonferencje, bazy elektroniczne i inne.

Należy w tym miejscu podkreślić, że żaden z etapów nie jest ważniejszy od innych, gdyż one się wzajemnie „zazębiają”, czyli np. rozpowszechnianie nie może istnieć bez pozostałych etapów. Oznacza to, że wszystkie etapy cyklu są z sobą powiązane w ściśle określony sposób i pozostają we wzajemnych zależnościach.

Cykl rozpoznawczy nie kończy się wraz z dostarczeniem informacji do zainteresowanych odbiorców, lecz trwa na zasadzie „dialogu” między „producentem informacji” a jej użytkownikiem. Jeśli produkt jest użyteczny, to wymaga informacji zwrotnej od użytkownika końcowego do „producenta” informacji (tzw. feedback). Komórka rozpoznawcza, która jest „producentem informacji”, musi wiedzieć, co jest przydatne i nie przydatne w celu spełnienia wymagań rozpoznawczych. Wtedy też komórki rozpoznawcze mogą modyfikować system rozpoznania poprzez np. przecełowanie elementów rozpoznawczych.

Informacja zwrotna powinna zawierać kluczowe pytania, takie jak:

- Czy produkt jest wartościowy, czyli czy można go wykorzystać?
- Czy jest na czas dostarczony?
- Czy był wykorzystany?
- Jak?
- Czy produkt sprostał oczekiwaniom? Jeśli nie, to dlaczego?
- Co dalej?

Odpowiedzi na powyższe pytania będą pozwoliły na lepsze wykorzystanie informacji przez decydentów.

Dla porównania w Armii Stanów Zjednoczonych, cykl rozpoznawczy składa się z sześciu etapów: Planowania i Ukierunkowania (Planning and Directing), Zbierania (Collection), Przetwarzania i Wykorzystania (Processing and Exploitation), Analizy i Wytwarzania (Analysis and Production), Rozpowszechniania i Integracji (Dissemination and Integration), Oceny Informacji Zwrotnej (Evaluation of Feedback)³.

Na rysunku 3 został przedstawiony cykl rozpoznawczy Armii Stanów Zjednoczonych.

Rys. 3. Cykl rozpoznawczy Armii Stanów Zjednoczonych

Inne kraje również mają różne metodologie bazujące na takich samych założeniach i zasadach jak określone w cyklu rozpoznawczym.

³ "Information operations: warfare and hard reality of soft power", edited by L. Armistead, Brassey's Inc., Washington 2004, s. 51.

Operacje Informacyjne a informacyjne przygotowanie pola walki

Jeśli znasz wroga i znasz siebie, nie musisz obawiać się wyniku setki bitew. Jeśli nie poznasz swego wroga, lecz poznasz siebie, twoje szanse na wygraną i porażkę są takie same. Jeśli nie znasz ani wroga i ani siebie, możesz być pewny, że każda bitwa będzie dla Ciebie zagrożeniem⁴.

W celu zaspokojenia specyficznych potrzeb operacji informacyjnych, rozpoznanie realizuje proces informacyjnego przygotowania pola walki (IPPW). IPPW jest systematycznym, ciągłym procesem analizy zagrożeń i środowiska w określonym obszarze geograficznym. Jest przeznaczony do wspierania procesu podejmowania decyzji. Stosowanie procesu IPPW pomaga dowódcy na selektywne stosowanie i maksymalne wykorzystanie potencjału bojowego w krytycznych punktach w czasie i przestrzeni pola walki.

Jest to proces analityczny lub metoda używana indywidualnie przez oficerów rozpoznania lub komórkę rozpoznania. Nadrzędnym celem IPPW jest redukcja niepewności odnośnie działań prowadzonych przez przeciwnika, co pozwoli dowódcy na skupienie wysiłku na najbardziej prawdopodobnym kierunku jego działania. Tak więc celem IPPW jest wypracowanie prognozy zagrożenia poprzez opracowanie możliwych wariantów (scenariuszy) działania przeciwnika w aktualnych warunkach terenowych i hydrometeorologicznych.

IPPW jest procesem składającym się z trzech etapów prowadzonych cały czas:

- ocena środowiska;
- ocena zagrożeń;
- integracja zagrożeń.

Rysunek 4 prezentuje strukturę procesu IPPW według AJP 2.1.

Proces IPPW jest ściśle powiązany z cyklem rozpoznawczym, ponieważ jest on uzależniony od informacji wytworzonej w czasie realizacji cyklu rozpoznawczego. W czasie realizacji procesu IPPW zostają zdefiniowane nowe potrzeby informacyjne. Potrzeby te zostają przekształcone w pytania, a następnie zostają postawione zadania rozpoznawcze odpowiednim źródłom informacji w celu szukania na nie odpowiedzi. Następnie informacje (dane) te będą przetwarzane w celu uzyskania wiadomości rozpoznawczych. Suche fakty zebrane przez sensor mają niewielką wartość. Dopiero, po zmianie ich formatu i po zestawieniu z innymi informacjami lub porównaniu z wiedzą już nabytą w tym zakresie, przez odbiorcę, tworzą nowy obszar wiedzy, zwany wiadomością rozpoznawczą.

---

⁴ Sun Tzu, *The Art of War*.

Rys. 4. Struktura procesu IPPW

Środowisko informacyjne obejmuje informacje, graczy i systemy, które umożliwiają użycie informacji. Do graczy należy zaliczyć: liderów, decydentów, ludzi i organizacje. System informacyjny zawiera urządzenia i systemy wykorzystywane do zbierania, przetwarzania lub rozpowszechniania informacji. Środowisko informacyjne samo w sobie jest głównym środowiskiem decyzyjnym, gdzie osobowe i zautomatyzowane systemy obserwują, analizują, decydują i postępują według posiadanych informacji i dlatego możemy nazywać je głównym środowiskiem decyzyjnym. Składa się z trzech powiązanych ze sobą wymiarów: fizycznego, informacyjnego i poznawczego.

Realizacja IPPW pozwoli wesprzeć operacje informacyjne poprzez m.in. opracowanie wzorców podejmowania decyzji przez przeciwnika, zrozumienie infrastruktury informacyjnej przeciwnika i analizowanie słabych punktów przeciwnika.

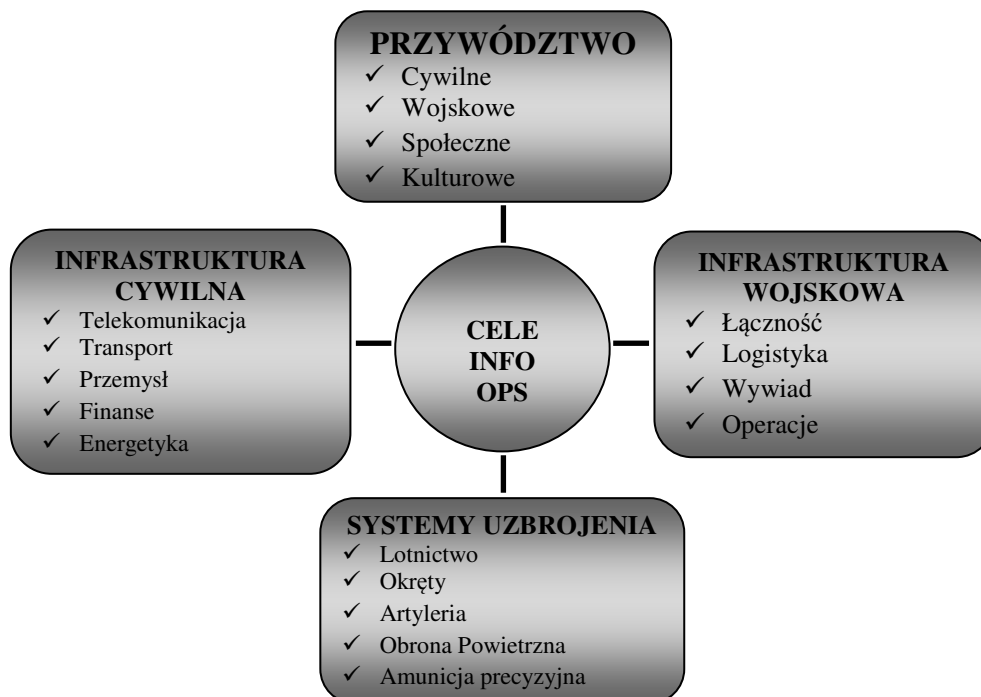
Rysunek 5 prezentuje przykłady celów operacji informacyjnych.

Większość potrzeb informacyjnych jest generowanych w rezultacie realizacji procesu IPPW. Oficerowie operacji informacyjnych potrzebują dwóch kategorii informacji:

1. Charakterystyka środowiska informacyjnego:

- teren;
- cywilna infrastruktura informacyjna;
- media;
- ludność cywilna;
- organizacje zewnętrzne.

2. Operacje przeciwnika w środowisku informacyjnym⁵:
- Zbieranie informacji;
  - Ochrona informacji;
  - Projekcja informacji.

Rys. 5. Przykłady celów Operacji Informacyjnych

Przedstawiciele operacji informacyjnych potrzebują informacji o fizycznych, informacyjnych i poznawczych właściwościach środowiska informacyjnego w następujących podstawowych charakterystykach:

a) TEREN – te aspekty, które wpływają na treść i przepływ informacji (kategoryzują, kanalizują, powodują ograniczenia techniczne w wykorzystaniu systemu informacyjnego):

- W jaki sposób teren i pogoda kanalizuje i dzieli zawartość i przepływ informacji?
- Jak teren i warunki pogodowe wpływają na system informacyjny?

b) CYWILNA INFRASTRUKTURA INFORMACYJNA – kluczowe systemy informacyjne w środowisku operacji:

- Jakie są kluczowe systemy informacyjne (telefonii, mikrofales, internet)?

⁵ Środowisko informacyjne definiowane jest jako wirtualna i fizyczna przestrzeń, w której informacja jest pozyskiwana, przetwarzana i przekazywana. Składa się z informacji samej w sobie i systemów informacyjnych. (MC 0422/4).

- Jakie treści informacyjne przekazywane są przez poszczególne systemy informacyjne?

- Kto (friendly forces, przeciwnik, ludność cywilna, inne organizacje) wykorzystują poszczególne systemy informacyjne?

- Kto kieruje, kontroluje lub wykorzystuje system informacyjny?

c) MEDIA – podstawowa cecha środowiska informacyjnego. Media muszą zawsze być rozpatrywane w następujący sposób:

- Jakie środki przekazywania informacji są dostępne (dla użycia przez przeciwnika i wojska własne) w obszarze operacji?

- Jakie treści informacyjne przekazywane są przez poszczególne media?

- Kto jest odbiorcą informacji (każdego z mediów)?

- Jaki jest kontekst przekazywanych informacji lub komu sprzyjają środki masowego przekazu?

d) LUDNOŚĆ CYWILNA – populacja nie powinna być traktowana jak jeden podmiot, ale raczej jako sieć grup społecznych:

- Jak komunikuje się społeczeństwo?

- Jakich informacji ludność potrzebuje/oczekuje?

- Jakie są uprzedzenia ludności?

- Jaka jest organizacja społeczna?

- Jaka jest charakterystyka kulturowa populacji?

e) ORGANIZACJE ZEWNĘTRZNE – różne poza rządowe organizacje (Non-Government Organizations – NGO), prywatne organizacje humanitarne (Private Voluntary Organization – PVO) mogą konkurować o wpływy w środowisku informacyjnym:

- Jakie organizacje poza rządowe i humanitarne działają na obszarze operacji?

- Jaki jest ich cel i obiekty?

- Jakie informacje te organizacje chronią?

„Psychologiczne, kulturowe, behawioralne i inne czynniki, które wpływają na proces podejmowania decyzji, przepływ informacji i interpretację informacji przez poszczególne osoby lub grupy na każdym poziomie muszą być rozumiane jako system do określenia krytycznych celów, czyli kto/co/jak i gdzie może wykonać”⁶.

Operacje przeciwnika w środowisku informacyjnym

Jak działają grupy przeciwnika w środowisku informacyjnym może być wyrażone w kategoriach zbierania, ochrony i prognozowania informacji.

Należy zidentyfikować możliwości przeciwnika oraz jego słabe punkty w środowisku informacyjnym:

a) ZBIERAĆ:

- Jakich informacji potrzebuje przeciwnik?

---

⁶ NATO Info Ops Handbook, p. 65.

- Jaki system informacyjny stosuje przeciwnik w celu zbierania informacji?
- Kim są kluczowi gracze (przywódcy, liderzy)?
- W jaki sposób przeciwnik podejmuje decyzje?

b) CHRONIĆ:

- Jakie informacje musi chronić przeciwnik?
- Jakie środki posiada przeciwnik?

c) PROJEKTOWAĆ (OKREŚLIĆ):

- W jaki sposób przekazywane są decyzje?
- W jaki sposób przeciwnik chroni informacje?
- Jakie ma możliwości i jakie wykorzystuje środki?

Wsparcie rozpoznawcze ma kluczowe znaczenie dla planowania, realizacji i oceny operacji informacyjnych. Operacje informacyjne wymagają dokładnych, aktualnych i szczegółowych informacji rozpoznawczych, obejmują produkty Informacyjnego Przygotowanie Pola Walki (IPPW). Analiza rozpoznawcza powinna określić możliwości i słabe punkty operacji informacyjnych przeciwnika. Analiza może również pomóc w zdefiniowaniu odpowiedniej oceny skuteczności. Szybka ocena środka ciężkości przeciwnika jest podstawą.

Komórka rozpoznawcza odpowiedzialna jest za: rozpoznanie wojskowe, przeciwozpoznanie, bezpieczeństwo operacji oraz przygotowanie jednostek rozpoznawczych do działań.

Komórka J-2 (G-2, S-2) powinna:

- a) Uczestniczyć w spotkaniach grupy roboczej operacji informacyjnych;
- b) Przekazywać informacje na temat systemów C2 przeciwnika do oceny podatności na zakłócenia;
- c) Przyczyniać się do wykrycia aktywności przeciwnika poprzez ocenę wskaźników potencjalnej aktywności przeciwnika;
- d) Odpowiada na zapotrzebowania na informacje z G-7;
- e) Koordynuje działania z kontrwywiadem, prawnikami i dostawcami, administratorami i użytkownikami systemu informacyjnego, w celu zapewnienia dostarczenia istotnych informacji w odpowiednim czasie;
- f) Przygotowuje ocenę podatności system C2 przeciwnika, w tym wpływy: polityczne, ekonomiczne, społeczne i kulturowe; Cele i metody prowadzenia ofensywnych operacji informacyjnych; Proces decyzyjny przeciwnika lub potencjalnego przeciwnika; opis biograficzny kluczowych przywódców przeciwnika i decydentów; Środki przekazu i doradców. Uwzględnia czynniki motywujące i style dowodzenia; IPPW systemu C2 przeciwnika i system informacyjny; Kompleksowe porównanie ofensywnych operacji informacyjnych przeciwnika z lukami we własnych operacjach informacyjnych;
- g) Zbiera dane do bazy danych Walki Elektronicznej i listy tergetingowej C2;
- h) Zapewnia wsparcie działań dezinformacyjnych, w szczególności: określa system informacyjny przeciwnika poprzez który informacja dotrze do celu dezinformacji;

- i) Pomaga komórce G-6 w planowaniu wykorzystania własnego systemu informacyjnego do prowadzenia dezinformacji;
- j) Ustanawia środki przeciwozpoznania w celu ochrony działań dezinformacyjnych przed wykryciem;
- k) Wspiera ataki w sieciach komputerowych (Computer Network Attack – CNA) oraz prowadzi ocenę skuteczności.

Komórki rozpoznawcze koordynują proces zbierania informacji i wsparcie analityczne dla operacji informacyjnych. Rozpoznanie zapewnia wstępną analizę systemów przeciwnika, zawiera opis politycznego i wojskowego procesu decyzyjny i decydentów (dowódców), System Łączności i Informatyki, czynnik ludzki i kulturowy i analizę innych podmiotów, które mogą wpływać na środowisko informacyjne. J2 (G2, S2) uczestniczy w ocenie działań i skutków oraz doradza w zakresie możliwości wykorzystania sił i środków rozpoznania w celu wsparcia operacji informacyjnych, w tym targetingu⁷.

W czasie pokoju rozpoznanie i wywiad monitoruje potencjalnego przeciwnika, żeby zidentyfikować pojawiające się zagrożenia dla interesów Polski i Sojuszu oraz w odpowiednim czasie przygotować się do odpowiedzi na te zagrożenia. Wynika, to z faktu, że zasadniczym celem działalności rozpoznawczej na każdym szczeblu dowodzenia w czasie pokoju, kryzysu i wojny jest zabezpieczenie potrzeb informacyjnych dowódców i innych osób funkcyjnych, w zakresie wiedzy o aktualnym lub potencjalnym przeciwniku (lub zagrożeniu), obszarze działań oraz warunkach klimatycznych i atmosferycznych.

Podsumowanie

Rola rozpoznania jest kluczowa i musi ono być zintegrowane zarówno na poziomie strategicznym, operacyjnym, jak i taktycznym. To zapewni, że kluczowe informacje dotrą na czas do decydenta (dowódcy). Komórka rozpoznania (J2 – S2) musi ściśle współpracować z komórką operacyjną (J3 – S3), żeby zapewnić właściwe wsparcie dowódcy w zakresie informacyjnym. Informacyjne przygotowanie pola walki jest podstawą osiągnięcia sukcesu przez Operacje Informacyjne, które bazują na rozpoznaniu i informacji.

Bibliografia

- AJP-2, Allied Joint Intelligence, Counter Intelligence and Security Doctrine*, grudzień 2003.
- AJP-3.10, Allied Joint Doctrine for Information Operations*, listopad 2009.

---

⁷ *AJP-3.10 Allied Joint Doctrine for Information Operations*, November 2009, p. 2A-4.

Information operations: warfare and hard reality of soft power, wyd. przez L. Armistead, Brassey's Inc., Waszyngton 2004.

NATO Military Policy on Information Operations, MC 0422/4, lipiec 2012.

NATO Info Ops Handbook.

Sun Tzu, *Sztuka wojny*.